

Forfatter: Heiberg, Johan Ludvig

Titel: BREV TIL: Heiberg, Johanne Luise FRA: Heiberg, Johan Ludvig (1854-07-08)

Citation: Heiberg, Johan Ludvig: "BREV TIL: Heiberg, Johanne Luise FRA: Heiberg, Johan Ludvig (1854-07-08)", i *Fra det Heibergske Hjem*, J. H. Schultz Forlag, s. 164. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-002922578-000-shoot-L0029225780000032.pdf> (tilgået 28. april 2024)

Anvendt udgave: Fra det Heibergske Hjem

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Kjøbenhavn, Løvedag, 8. Juli, Morgen.

Min gode Hanne!

Jeg er nu kommen i en betydelig Brevgjæld til Dig, eftersom jeg har modtaget 3 Breve fra Dig, siden jeg skrev mit sidste. Først fik jeg et i Tirsdags, strax efter at mit eget var afsendt, derpaa et igaar, og endelig imorges et fra Prag. Denne Brevgjæld maa jeg, ligesom anden Gjæld, see at faae afbetalt ved Afdrag, og jeg sender derved det første Afdrag, som ikke bliver stort, da jeg maa haste for at faae Brevet bort i rette Tid, men saa skal det andet, om muligt, give Erstatning, hvad Størrelsen angaaer. — I Tirsdags Aftes Kl. 8, da jeg kunde antage, at Du kom til Prag, drak jeg med mig selv en Skaal for Din Ankomst dertil, og drak den i en yderst velsmagende hvid Eremitage, thi jeg sad just og spiste paa en Restauration. Igaar er Du altsaa kommen til Marienbad, hvor Du vil have forefundet Brev fra mig. Men hvorfor reiser Du om Natten med Posten, istedenfor at tage Extrapost og sove om Natten?

Dog, lad mig begynde med Hovedsagen. Jeg seer, at Du ængster Dig over min Moders Tilstand. Det er der imidlertid ingen Grund til. Hun er præcis paa samme Punkt som inden Din Afreise. Enkelte Dage kan hun, ligesom før, være meget svag og kraftløs, og det var i en saadan Periode at jeg ængstede mig for hende. Men til andre Tider er hun paa sin Viis rask og ved Kræfter. Du har derfor Intet at ængste Digs. 165over, og maa hverken lade disse eller andre Betragtninger forbitte Dig Reisens Indtryk. Min Moder taler endnu bestandig om, naar hun bliver saa frisk, at hun kan gaae omkring. Hun har ladet sig gjøre et graat Haar, som hun skal have paa, naar hun kommer saa vidt, og forleden vilde hun bekoste Gruus paa Havegangene, for at hendes Fødder ikke skulde blive vaade, naar hun kom der. Jeg maa anvende megen Overtalelse for at faae hende fra en Mængde urimelige Bekostninger, f. Ex. et nyt Gulvteppe til hendes Stue, da det gamle er temmelig daarligt; hun lod det da beroe ved at lade det reparere. Den store røde Lænestol fra Havestuen har hun taget til sin Brug. Ved en af Christensen opfunden Indretning bliver en høi Skammel paa Hjul spændt foran den med Remme, og paa den tilbringer hun den Tid, hun ikke er i Sengen, i en halv siddende, halv liggende Stilling. I Begyndelsen blev hun kjørt paa denne Indretning ind i Havestuen, men det er hun nu bleven kjed af, og lader kun Stolen med dens Indretning flytte op paa en stor Forhøining, som hun har ladet gjøre til sin egen Vindueskarm, saa at hun næsten ligger i selve det aabne Vindue. — Jeg har begyndt at læse for hende i Mynsters Levnet, 1) som interesserer hende meget. Besøg har hun nu færre af, da Petersens 2) ere paa Fredensborg. Suhr kommer her gjerne een eller to Gange om Ugen, og pleier da ogsaa at besøge hende, ligeledes Rottbøll. — Med Rottbøll skal jeg imorgen kjøre til Sølyst; Suhr har Søndagsgilde for sit Contor-Personel, og spurgte mig meget beskedent, om jeg havde Noget imod at komme i dette Selskab, hvorpaa jeg da svarede, at det skulde just være mig behageligt. — Hos Rottbøll selv var jeg iforgaars ved en behagelig lille Diner, hvor ogsaa Bluhme var, som drak Din Skaal med mig.

Jeg kan ikke forstaae, hvorledes Du kan sige, at jeg skriver faa Nyheder; jeg giver Dig jo Nyheder i Mængde, baade om mine egne Bedrifter og Bynyt. Men det Meste af det ers. 166jo rigtignok saare ubetydeligt; dog er det ikke min Skyld, at Nyhederne ikke ere interessantere, og jeg vil ikke gjøre som Avissskriverne, og selv fabrikere dem for at faae dem bedre. — Jeg skal nu strax give nogle tilbedste. Den aarlige Konge-Fugleskydning paa Skydebanen fandt Sted forleden, og Rygtet gik, at Kongen ved denne Leilighed vilde høitideligt opfordre Nielsen til at tage sin Ansøgning tilbage. Dette blev der dog Intet af; men det Hele har alligevel været latterligt nok, som Du kan see af vedlagte Stykker af Kjøbenhavnsposten og Berlings Tidende. 1) At Kongen iaar blev Fuglekonge, er skeet paa hans egen Anmodning; Selskabet kan nemlig indrette det saaledes, at Den, som det ønsker til Fuglekonge, ogsaa bliver det. Kongens Hensigt med at ville være Fuglekonge, er udentvivl at kunne indføre Grevinden, naar der næste Gang bliver Selskab med Damer; saa kommer Mad. Nielsen til at være Nummer 2, efter at hun forrige Gang var Nummer 1. — Iøvrigt skal nu Nielsen have en Aftenunderholdning paa Hoftheatret, ved hvilken han blandt Andre skal understøttes af Wiehe, Høedt og Juliette Price; saaledes beretter »Fædrelandet«, og siger, at det vil være en glædelig Efterretning for Alle, — især for hans Creditorer, burde det tilføie. 2)

Mere Nyt — jeg veed ikke hvad Du vil synes om det. Marie kom igaar, og sagde, at der var Noget, hun ansaae det for sin Pligt at aabenbare mig, og som vist vilde forbause mig i høieste Grad. Hun havde nemlig seet Christensen og Caroline kysse hinanden, og havde strax sagt dem, at hun vilde fortælle mig det. Kort efter kom Caroline med en særdeles høitidelig Mine, og fortalte mig, at hun var bleven forlovet med Christensen, og nu vidste hun, at Fruen vilde forlange, at En af dem skulde skifte, hvilket da maatte være Christensen, da hun selv nok vilde blive, saalænge min Moder levede. Jeg svarede hende, at Dette maatte indtil videre beroe, men at jeg vilde bede dem om at føre sigs. 167anstændigt op i dette Forhold, da de ellers vilde komme bort begge To. Hun gav sig Mine af at have villet fortælle mig det, selv om Marie ikke havde sagt det, hvilket naturligviis er Løgn. Jeg troer, hun er ualmindelig dum. Hun havde hele Dagen igaar en latterlig høitidelig Mine, og saae ganske forandret ud. Om Eftermiddagen fik hun Lov at gaae ud, rimeligviis for at declarere Forlovelsen. Marie roser Dit psykologiske Blik, der for længe siden har forudseet denne Begivenhed. Med Christensen har jeg ikke talt. Jeg troede, han havde en Kjæreste; idetmindste har han forleden været i Tivoli med en Pige, som vor forrige Thomsen kaldte hans Kjæreste.

I Onsdags, da jeg stod og klædte mig paa, for at gaae paa Theatret, meldte Christensen Jomfru Verdelin med to andre Damer, en gammel og en ung. Jeg lod svare, at jeg allerede var gaaet ud, og at jeg om Onsdagen

Heiberg, Johan Ludvig, *Fra det Heibergske Hjem,*

ikke var hjemme om Formiddagen. Han bragte mig da den Besked, at de vilde søge mig paa Theatret. Jeg var nysgjerrig efter at vide, hvad der kunde være paafærde, men Sagen fik et andet Udfald, thi Jfr. Verdelin blev til Jfr. Werning, og de to andre Damer til Garlieb og Bills — Gud veed, hvilken af dem der skulde være den Gamle. 1) Jeg skammede de 3 Damer ud, fordi de, som theatervante, kunde vælge en Onsdag Formiddag til at besøge mig hjemme.

Igaar Aftes gik jeg til Din Moder, for at fortælle, at jeg havde faaet Brev, og bragte hende med det Samme en Bouquet Roser, men hun var ikke hjemme, Pigen tog imod Besked. Janes Koldfeber skal nu være forbi.

Igaar blev jeg rig paa Fjer: først Paafuglefjer og siden en Duefjer fra Stephanskirken! Især den sidste sætter jeg megen Priis paa. Du maa troe, at jeg af Hjertens Grund paaskjønner de mange Beviser, som Du i Din Fraværelse giver mig paa Din Godhed for mig. Du siger mig saa mange kjære og behagelige Ord; jeg skulde besvare dem med lignende, og nus. 168er Papiret forbi, og hvad har jeg skrevet? Intet, men de ere dog Nyheder. Nu vel, der kommer en Dag efter denne, og jeg skriver meget snart igjen. — Gadeviser har jeg ikke skrevet, og kommer neppe dertil. Jeg gaaer vel med visse Tanker om at skrive Noget, men jeg veed ikke, hvad det bliver til. Du behøver forresten ikke at spørge om, hvad jeg tænker paa eller bestiller, thi mine Forretninger ere saa mange, at jeg endog har maattet forsømme mine astronomiske Observationer. — Nu Farvel indtil videre, min gode Hanne! Gud give, jeg snart maa høre, at Badet bekommer Dig vel!

Fra det Heibergske Hjem

10

Din hengivne
J. L. Heiberg.